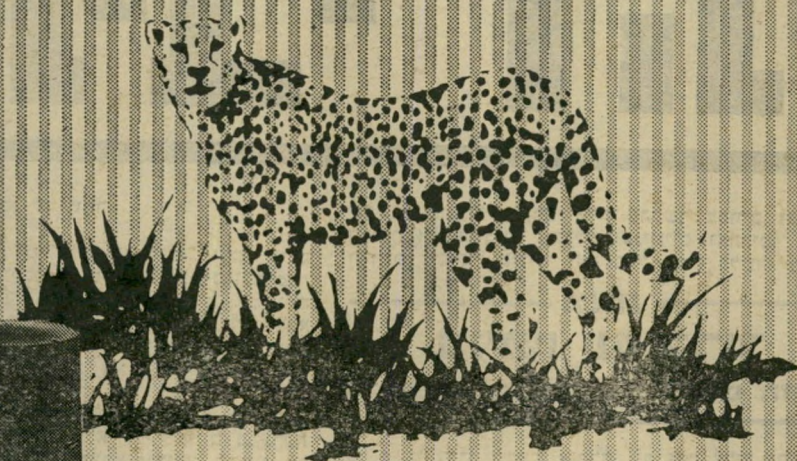

SAVANE

AFTER SHAVE
for face
and body

סוואן

לאחר הגלוח
לאחר הרחצה

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ
המפיצים: חברת נורית בע"מ

דרכי חיים

אלוהים מתוך הטלפון

מאחרי מודעה בעיתונות

המתיומרת להציע עזרה

זנזקקים, מסתתרים

צידי-נפשות

החוגים החרדיים מנסים להגיע אל שיכי בות הציבור החילוני, באמצעות הטלפון. מודעות המתפרסמות לאחרונה בעיתון גות מציעות לנמצאים במצוקה נפשית ובבעיות משפחתיות לפנות לעדפון — שהם ראשי תיבות של עזרה-דתית-טלפונית.

אב שבת יוצאת עם גבר נשוי ופנה ל-עדפון. קיבל את העצות הבאות: "הוציא את הטלוויזיה מהבית, כי הטלוויזיה היא מקור השחיתות. הבחורה ראתה תוכניות טלוויזיה, וזה גרם לה להידרדרות המוסר. החלף את המוזות בבית. המזוה שומרת על הבית. מזוה ישנה התקלקלה. ומזוה חדשה תשמור על הבית יותר טוב".

מרווחת כתבת, "העולם הזה": מזה חמישה חודשים מתנהל מסע-ההתייחדות הגמרץ. מיספר בחורי-ישיבה מבני-ברק חברו יחד לייחד את היישוב מחדש. האיש שמאחרי עדפון, יעקב טישנינגל, שאיתו נפגשתי בדירתו בבני-ברק, סיפר כי הפונים הם אנשים משיכבות-הציבור השונות.

"יש גם בעיות דתיות" אמר. בקשר אליהן אנחנו מתייעצים עם רבנים. אבל רוב הפונים הם אנשים חילוניים, כדוגמת האב שבתו יוצאת עם גבר נשוי, וקיבל עצה להחליף את המזוה.

"והוא החליף את המזוה?" שאלתי. "לא", השיב טישנינגל. זוהי הוצאה של 600 ל"י, כי יש לו ארבע מזוהות וכל מזוה זה עולה 200 ל"י. כשמדובר בכסף, האג' שים הם עם קשה-עורף.

"ועם הגבר הנשוי עצמו, נפגשתי?" "לא", אמר טישנינגל. לפי הסיפורים הבנתי שהוא גבר אלים, אז מה אני צריך להסתבך? אבל את הבחורה הוהרתי שהיא הורסת מישפחה. היא לא צריכה להסתכל בטלוויזיה, כי זה מקור החטא. והאבא שלה צריך להחליף את המזוהות. הוא לא רוצה? אז מה, אני יכול להכריח אותו?

על השאלות מי מארגן את העניין, מי עומד מאחוריו, אין מר טישנינגל מוכן להשיב. "יש גדולים מאיתנו", הוא אומר. הוא מכל מקום, אינו היוזם, הוא הגיע אל המוכן. מסרב בכל תוקף לגלות מיהם שולחיו.

טישנינגל פועל בהתנדבות, כעדותו. אך יש אחרים המקבלים שכר. יש גם רבניות הנפגשות עם נשים. "היתה פנייה של אשה בגלל בעלה השותה לשוכרה", הוא מספר. "היפנו אליה רבנית, והרבנית אמרה לה שתשמור על טהרת המישפחה." ומר טישנינגל מסביר, בפירוט ובאריכות, עד כמה חשוב שהאשה תשמור על טהרת המישפחה. "זה יעשה את החיים בין בני-הזוג מעניינים יותר", הוא מבטיח.

"הבעל, הפסיק לשתות?" שאלתי. "זה אני לא יודע", השיב טישנינגל. "אני לא דיברתי איתו. הוא לא רוצה לדבר איתי. אני לא יכול להכריח אותו. גם יעצתי לו לבוא לשיעור שאנחנו עורכים כל שבוע, והוא לא רצה לבוא. גם אמרתי לאשה להחליף את המזוה."

"והיא החליפה?" "לא, עוד לא החליפה. עברו רק שלוש שבועות מאז שפנתה אלינו." האחראי הנעלב, חמישים פניות טלפוניות הגיעו אליו במשך חמישה חודשים האחרונים. חלקם עם בעיות דתיות, אך רובם בעיות חילוניות. אלה מקבלות ייעוץ דומה, פחות או יותר: מזוהות, המלצה לשמירה על טוהר המישפחה והזמנה לשיעורי-דת.

ניסיתי לשוחח עם עוד אחד מאנשי עדפון, שהציג את עצמו בשם דוד, וגלי-הב מאד לרעיון של כתבה עיתונאית. עמדתו לקבוע פגישה איתו ועם רבנית, אך למחרת היום נעלם דוד. בשעות שבהן הוא אמור לענות למטלפנים, בין 8-10 בערב יצא בשליחות, לדיברי אשתו. "ומה קורה למטלפנים?" שאלתי. "לא מטלפנים כימעט", אמרה האשה. "וחוץ מזה, שיפנו למישהו אחר. בעלי הוא לא היחיד די בעצם, זה לא אקטואלי. בעלי התייעץ עם גדולים ממנו והחליטו שלא."